

Durun, Namaz Kılacağım!

Bediüzzaman Said Nursî'nin Eğirdir'den Barla'ya sürgün edilirken, Eğirdir Gölü'nde sandal üzerinde kıldığı namazdır. Mevsim kış. Göl buz kaplı. Bir kişi sandalın dümenini kullanıyor. Diğeri yelkeni ayarlarken, biri de kayığın önünde göldeki buzları kırarak sandalın ilerlemesini temin ediyor. Hava rüzgârlı ve fırtınalı. Göl ise dalgalı. Kayık rüzgârda kâğıt gibi sallanıyor. Her an sandal alabora olabilir. Kayığın içindekiler gölün içine yuvarlanabilir. Gölün suyu buz gibidir.

Ama Bediüzzaman Said Nursî havaya bakıyor. Namaz vaktinin girdiğini görünce, “Durun, namaz kılacağım.” diyor. “Namaz kılabilir miyim? Burası müsait mi? İzniniz var mı?” demiyor, sadece “Namaz vakti girdi, namaz kılacağım.” diyor. Kayıkçı ve görevliler donup kalıyorlar. Şimdiye kadar ne böyle bir şey duyulmuş ne de görülmüş. Fakat işin daha da enteresanı, o dalgalı gölün, fırtına ve rüzgârın, sallanan kayığın âniden durması... Âdeta zamanın durması gibi.

Kayıkçı ve yardımcıları sandalı durdurup kayığı kibleye doğru yöneltiyorlar. Bediüzzaman Said Nursî, bütün eşyası içinde bulunan sepetinden seccadesini çıkarıp, sandalın ön tarafındaki düzlüğe serip namaza duruyor.

“Allahu Ekber! Allah'ım, Sen en büyüksün. Büyük bildiklerimizden de büyüksün.”

Bütün kâinat onunla namaza duruyor sanki. Alttaki göl, üstteki gökyüzü, yanı başındaki dağ taş... Yeryüzü büyük bir sessizliğe bürünüyor adeta. Kayıkçı ve arkadaşları şaşkın. Çünkü öncesinde hareketli olan âlem, gölün yüzeyi gibi donmuş durumda. Zaman duruyor sanki.

Sahibüzzaman namaz kılıyor. Ve namaz bitiminde dua ediyor. “Şimdi hareket edebiliriz.” sözü üzerine kayıkçı ve arkadaşları kendilerine geliyorlar. Gölün ortasında hareketsiz durduklarını fark ediyorlar. Biri hemen küreğe, diğeri yelkene sarılıyor. Buz kırıcı da buz kırma görevini îfâ edip, salimen Barla iskelesine yanaşıyorlar.

Kelepçelerin Çözülmesi

Bediüzzaman Hazretleri, Mardin'de iken “Molla Said” diye anılır. Molla Said'in Mardin hayatı hâdiseli geçtiğinden, şehirdeki dalgalanmayı durdurmak maksadıyla Mardin Mutasarrıfı, Molla Said'i Savurlu Mehmet, Fatih ve İbrahim isimli iki jandarmanın nezaretinde Mardin'den çıkarır.

Savur ilçesinin Ahmedi Köyü yakınından geçerken, namaz vakti gelir. Molla Said kelepçelerinin açılmasını ister. Jandarmalar kabul etmezler. Bunun üzerine kolundaki demir kelepçeler kendiliğinden çözülür. Yere bırakır. Jandarmaların şaşkın bakışları altında abdestini alıp namazını kılar. Namazdan sonra:

“Biz şimdiye kadar sizin muhafızınız idik, bundan sonra siz bizim jandarmalarımızdan, kendi vazifelerini yapan hizmetkârlarımızsınız.” der.

Bu hâdise o günden sonra her sorulduğunda: “Olsa olsa namazın kerametidir.” diye cevap verir.

Allah'a o kadar bağlı, O'nunla o kadar dolu, şirkin en küçük ve en gizlisine bile o kadar karşıdır ki, bir sefer olsun nefesine tek pay biçmemiştir. O, öyle olduğu için Bediüzzaman'dır.